

DERVIŠ MUNIBA KORKUT

(5. V 1888. — 27. VIII 1969.)

27. avgusta 1969. godine, poslije kratke i teške bolesti, u 82. godini života, umro je Derviš Korkut, viši kustos Muzeja grada Sarajeva.

Njegovom smrću radnici Muzeja grada Sarajeva, sa kojima je živio u slozi, ljubavi i razumijevanju, izgubili su iskrenog prijatelja, savjesnog i vrsnog radnika i čovjeka koga su krasile najljepše i najpozitivnije ljudske vrline.

Derviš Korkut

Derviš Korkut rodio se 5. V 1888. godine u uglednoj i obrazovanoj travničkoj porodici Muniba Korkuta, čiju je tradiciju i sam, kao ugledan građanin, obrazovan i častan čovjek nastavio.

Još od svoje rane mladosti Derviš Korkut, pored izuzetnog obrazovanja, pokazivao je veliku sklonost i izrazit talenat za učenje stranih jezika. Tako je uspio, pored završenih studija Teološkog fakulteta u Istanbulu 1914. godine, da potpuno ovlada, pored turskog, francuskim, engleskim i njemačkim jezikom, a koristio se i arapskim i latinskim jezikom.

Radni odnos zasnovao je još u toku I svjetskog rata 1916. godine u Muškoj preparandiji kao namjesni srednjoškolski nastavnik, a od septembra 1920. godine pa nadalje nalazio se na raznim odgovornim dužnostima koje je savjesno obavljao. Bio je prefekt Okružne medrese u Sarajevu, načelnik Ministarstva vjera u Beogradu, kustos Državnog muzeja u Cetinju, kustos Zemaljskog muzeja u Sarajevu, a od 8. VII 1953. godine pa sve do svoje smrti kustos, viši kustos i pedagog glavne izložbe Muzeja grada Sarajeva.

Za Derviša Korkuta sa pravom se može tvrditi da je posjedovao enciklopedijsko znanje iz oblasti humanitarnih nauka, a posebno mu je bila bliska i dobro poznata oblast društveno-ekonomske, političke i kulturne prošlosti Sarajeva i njegove bliže okoline.

Zbog svog velikog znanja i upućenosti u istorijsku prošlost Sarajeva i Bosne i Hercegovine stručna i naučna lica raznih profesija iz zemlje i inostranstva putem prepiske ili u ličnom kontaktu sa pokojnim Dervišom Korkutom dobijali su od njega dragocjene podatke za svoje priloge struci i nauci. Često i bez ikakvih podsjetnika ili bibliografija većinu od njih upućivao je na kompletnu izvornu i literarnu građu iz oblasti za koju su se interesovali i koju su obrađivali. Odlikujući se neposrednošću, toplinom u ophođenju s ljudima i željom da svakom pomogne, otvarao je slobodan put svima onima sa kojima je kontaktirao da mu se mogu uvijek i u svako doba obratiti.

Značajno mjesto u njegovom sadržajnom radu predstavljaju do sada objavljeni naučni i prevodilački radovi:

— *L'Islam et l'alcool* u *Travaux du XVIIIème Congrès International contre l'alcoolisme*, Tartu, 1926.

Ovaj rad je preveden na srpskohrvatski i na 16 stranih jezika (među ostalim i na japanski).

Resumé objavljen u časopisu »L'Abstinence« u Lausanne-i 1926.

— *U Glasniku Zemaljskog muzeja u Sarajevu:*

- a) Nešto o turskim dokumentima Arhiva dubrovačkog;
- b) Obnova natpisa na Sokolovića mostu u Višegradu;
- c) Makbûl-i ârif (Potur-Şahidija) Uskûfi Bosnavije.

— *U Narodnoj starini:*

Spor vladike Danila I oko Daljana na rijeci Šujici.

— *U izdanjima Naučnog društva Bosne i Hercegovine:*

Neobjavljeni dokumenti o hercegovačkom ustanku 1875.—1878. god. (1961.)

— *U Prilozima... Orijentalnog instituta u Sarajevu:*

Turske pjesme u Martelinijevu zborniku iz 1657. god.

— *U Prilozima za proučavanje istorije Sarajeva:*

- a) Orijentalni natpisi na predmetima etnografske zbirke Muzeja grada Sarajeva (1963);
- b) Mestivična Čefilema (Popis uzajamnog jamčenja stanovništva Sarajeva iz 1841. god.) 1964;
Mestvičina Čefilema (Popis uzajamnog jamčenja stanovništva iz 1841. god.) Posebno izdanje Muzeja grada Sarajeva, 1970.

— *U Novom Beharu (Sarajevo):*

- a) Odredbe Berlinskog ugovora o jugoslovenskim zemljama;
- b) Borbe bosansko-hercegovačkih pravoslavnih Srba za crkveno-školsku autonomiju i crnogorska diplomatija.

- U »Gajretu«, kalendar za 1939. god.:
 - a) Jedan zvanični umir krvi među Arnautima 1879. god.
- U »Gajretu«, časopis:
 - »Ognjena košulja« od turske književnice Halide Edib (u nekoliko nastavaka);
- »Jevrejski glas« (Sarajevo) 1928/29:
 - Sarajevski Jevreji u godini 1841. (izvod iz Mestvičine Kefileme);
 - U knjizi »Naši Jevreji« članak objavljen u odbranu građanskih prava jugoslovenskih Jevreja, kad je počela diskriminacija prema njima u duhu »Nürnbërških zakona«.
- U »Jugoslovenskoj pošti« (Sarajevo) u feljtonu:
 - 15-ak satira i humoresaka iz zbirke Refik Hallid-Kirpi (Jež) pod naslovom »Ježeve besjede« (Kirpi'nin dedikleri).
- U izdanjima Zavičajnog muzeja — Travnik
 - a) Derviš Korkut i Hamdija Kreševljaković: »Travnik od 1465. do 1878. god.«;
 - b) Turcizmi u toponimiji Travnika i okoline.
- U »Zapisima« (Cetinje)
 - Nekoliko zapisa i dosta sitnijih priloga (diplomatski dokumenti prevedeni s francuskog i turskog).
- Preveo sa srpskohrvatskog na francuski i njemački jezik Vodič kroz Muzej grada Sarajeva i njegove dependanse.

Pripremljena-prevedena za štampanje u izdanju Muzeja grada Sarajeva

— FIRAKINA »MEDŽMUA« (Zbornik).

Iza njegove smrti ostali su pripremljeni, a još neobjavljeni prevodilački i naučni radovi:

- 1) Prevod putopisa Chaumette des Fossés: »Voyage en Bosnie«;
- 2) Prevod: Prince Eugene de Savoie, Jurnal de la Marche en Bosnie;
- 3) Prevod turskih dokumenata o franjevačkim manastirima, crkvama itd. u Bosni;
- 4) Srpskohrvatsko-turski rječnik;
- 5) O bosanskim bogumilima;
- 6) Plav-Gusinje i Bar-Ulcinj 1878.—1880;
- 7) Narodno ljekarstvo i veterinarstvo u crnogorskom primorju i na Kosovu.

I kao pedagog glavne izložbe Muzeja grada Sarajeva Derviš Korkut je uživao veliki ugled među radnicima Muzeja, a posebno među mladim pedagogima, kojima je kao vrstan pedagog i poznavalac istorije Sarajeva služio za primjer.

Kao pedagoga posebno ga je karakterisalo to što je znao uvijek i u svako vrijeme da prilagodi svoj rječnik posjetiocima Muzeja različitih

profesija i nivoa. Za njega su svi oni koji su dolazili u Muzej bili podjednako važni, kako vrhunske delegacije tako i đaci, vojnici, radnici, pojedinci i drugi posjetioci.

Derviš Korkut odlikovao se i izuzetnim govorničkim darom. Znao je svoje veliko znanje lijepim i biranim riječima da prenese posjetiocima Muzeja, da ih impresionira i obogati za jedan nov kulturni događaj koji se teško može zaboraviti.

Od pojestilaca Muzeja u većini slučajeva je pohvaljivan usmeno, preko knjige utisaka ili je dobijao pismene zahvalnice iz kojih se može zaključiti da je on tumačeći izložbu Muzeja i prenoseći svoje bogato znanje mnoge od njih uspio da zainteresuje da što više saznaju o interesantnoj i bogatoj istoriji našega grada u prošlosti i u novije vrijeme.

Vasiljka Stojković